

Prologus

Fellogismus pfectus q nullus est indiges
 ut appareat eundeter necessarius) sed natu
 raliter intelugim? pncipia pma in qbz
 paturaliter includunt oes pclusiones sabi
 les. Probatio pme prj minoris. qz cog
 noscunt cogniti? termis. j. postz. Proba
 tio sece pns qz termini pmoz pncipioz
 sunt cõssimi. Ergo qñ distribuuñt: distri
 buunt p oibz cõtentz in inferioribz. Acci
 piunt aut tales termini vtr in pms pnci
 pijs: et ita extendit se ad oes conceptus
 pncipales: et p pns ad oia extrema oim
 cõdusionu spccialiu. Sic igit a phis rõ
 nibz p dicitz adherentibz tenet ps negati
 ua cõdusionis. Ipsoz tñ opimo est falsa:
 vt patz p aurozitate allegatã. Pro dis
 solutione aut qstõis Notandũ q poten
 tia receptiua potz compari ad actũ quem
 recipit vel ad agẽs a quo recipit. Primo
 modo ipsa potentia est naturalis vel vio
 lenta vel neutra. Naturalis dicit si natu
 raliter inclinãt. Violenta si sit contra in
 clinationẽ naturalẽ. Neutra si neqz incli
 nat ad illam formã neqz ad oppositam.
 In hac aut cõpatione nulla est supnatu
 ralitas. Sz cõpando receptiuũ ad agẽs
 a q recipit formã est naturalitas: qñ rece
 ptiuũ cõpat ad tale agens qd natum est
 naturaliter imprimere talẽ formã in tali
 passo. Supnaturalitas aut: qñ compãt
 ad tale agens qd nõ est naturaliter imp
 siuu illius formẽ in tali passo. Ad po
 sitũ igit cõpando intellectũ possibilez ad
 noticiã actualem in se: nulla est sibi cog
 nitio supnaturalis. qz intellect? possibilis
 ad quãcũqz naturaliter inclinãt. Sed se
 cundo modo loqndo: sic est noticia sup
 naturalis q generãt ab aliq agẽte qd nõ
 est natũ mouere intellectũ possibile ad ta
 le cognitõez naturalis. Pro staru aut isto
 intellect? possibilis fm pñm nat? est mo
 ueri ad cognitõnẽ ab intellectu agẽte cũ
 phantasmate. igit sola illa cognitio est ei
 naturalis q ab agẽtibz istz potz imprimi.
 Posita aut tota actõne intellect? agẽt: et
 phãtasmatũ: multe cõplexiones remane
 nt ignote qz cognitio ẽ nob necessaria.
 De trinitate psonaz cũ vnitare diuine
 De de felicitate in co: pge z ania ppe/
 De mēda: et de medijs ad ipsam ad

quendam Itaz igit z cõssimiliũ noticiã
 necesse est nobis supnaturaliter tradi
 qz nullus eaz noticiã potuit naturaliter
 inuenire. Licet nãqz qñdã nob reuela
 toz aliq phi habuerint noticiam: hoc tñ
 nõ habuerũt p naturalẽ inuẽtionẽ sed p
 diuinã reuelatõez. Et hoc mō recitat be
 arus Aug. vii. confes. se recepisse in qbus
 dã libris platonicijs ea q ponunt de ver/
 bi diuini eterna generatõne in pmo euãg.
 Johis In pncipio erat vbiũ. Sic etiam
 de felicitate in pncipio deami de cui? sic
 ait. Legimus em platonicos oim pboz
 merito nobilissimos: propterea. qz sage
 potuerũt: licet imoztale ac rõnale vel itel
 lectuale hois aiam nisi participato lumi
 ne illi? dei a q et ipse z mūdus factus est
 brãm esse non potz percipere illud qd oes ho
 mines appetunt. i. vitã brãm: quẽquẽ isti
 assecuturũ negãt qd nõ vni illi optio q est
 incõmutabilis deus puritate casti amo
 ris adheferit. Sic igit ad qstionẽ Ad
 argumẽta aut p opi Aristotelis. Ad p/
 mu dico q cognitio depẽdet a cogñente
 et cognitio fm Aug. Licet igit aia habe/
 at sufficiẽs actiuũ passiuũ et actiuũ itra
 p quãto actio respectu cognitõionis cõue
 nit anie. z sic intellectus agẽs dõ q est oia
 facere: nõ tñ habet intra se sufficiẽs acti
 uum pro quanto actio cõuenit obiecto.
 Ad cõfirmatõnẽ rõnis dico q poten
 tia passiuã nõ est frustra in natura. qã li
 cet p agens naturale nõ possit reduci ad
 actũ: pot tñ per agens in natura. i. in tota
 coordinatõne entiu. Esti arguas q istd
 vificat naturã hũanã q non possit pfeh
 ctionẽ suã cõsequi ex naturalibz: cũ natu
 ra min? nobilis nõ deficiat in necessarijs
 Rñ. q istud n vificat naturã imo di
 gnificat. Quozis em dignitatis est i na
 tura hũana ordinari ad felicitatem q po
 test naturaliter adquiri cuiusmodi est fe
 licitas quam ponit Aristo. que cõsistit in
 speculatione substantiaz separarũ: et vl/
 tra hoc ordinari ad pfectionẽ tante emu
 nentie q non possit naturaliter adquiri:
 qz si ipsa suprema sibi possibilis ponere
 tr tñ illa naturalis. et sic plus dignifi
 cat natura hũana a theologis qz a phis
 Ad secundũ dico q in scientijs huma
 cudiũ.

Rñsio ad qst.

Ad pri mum pboz.

Repl.

Ad se cudiũ.